

"חליבה" / רועי מעין

אוצר: ארז מעין שלו

גלריה פריסקופ לעיצוב עכשווי

פתיחה: 17.11.17 בשעה 12:00

נעילה: 23.12.17

'חליבה' היא מיצב אוטוביוגרפי של הקדר רועי מעין, ומהווה המשך לעיסוק בהגדרת זהות שהחל בתערוכה 'ללא חומרים משמרים' (2013, גלריה פריסקופ). דרך עיסוק במסורות קרמיות ועיסוק בפעולת הקרמיקאי (בתוך המדיום ובתוך השדה), התערוכה 'חליבה' שבה ומסתכלת פנימה, ועוסקת בגבריות מנקודת מבט אירונית, בתוך מדיום הנתפס במקומות רבים כיום כעיסוק נשי (ודאי בישראל).

חליבה היא פעולת הפקת חלב מנקבות יונקים (לרוב פרות, כבשים ועזים). פעולת החליבה מבוססת על המכניקה של מעשה היניקה של הילוד – אך מבוצעת על ידי סחיטה ידנית חזרתית של פטמה הגורמת לשריר הסוגר את הפטמה להיפתח ולחלב לזרום מתוכה. במסורת הקרמית המושג 'חליבה' הוסט לפעולת המשיכה החזרתית של החומר הקרמי ליצירה של אובייקטים או חלקים מתוך אובייקטים, למשל ידיות של כדים או כוסות. בשני המקרים מדובר בפעולה יצרנית, אך המכניקה של הפעולה מזכירה גם פעולה יצרנית פחות: אוננות גברית.

רועי מעין מציג שדה המורכב מאינספור תוצרי 'חליבה', אך התוצרים האלה הם חסרי תועלת ממשית, הם אינם הופכים לידיות או לכל אובייקט שימושי אחר, אלא יוצרים עודפות של קיומם הבלתי שמיש, ממלאים את כל החלל והופכים לשדה רחב ידיים שהצופה מוזמן לשוטט בתוכו.

פרויד מתאר ב'תרומה לדיון על אוננות' (Contribution to a Discussion on Masturbation, 1912) את האוננות כפעולה המלווה ברגשות אשם, המקושר לתחושת אי-סיפוק כללית של המאונן או לתנאים החברתיים המקיפים אותו, כלומר איסורים והדחקות. רועי מעין, לעומת זאת, מציג ב'חליבה' את הפרוייקט הכי אישי וחושפני שלו, ללא כל תחושת בושה או אשם. רועי מציג לראווה את גופו העירום, האנושי והפגיע, השונה מדימוי הגבר האולטימטיבי, ואת תוצרי 'חליבה' שלו, העקרים והפאליים, כשדה צהוב וירוק-מצהיב. הוא אינו מכוסה אלא רק במה שהוא ההגדרה העצמית של הגבריות שלו: החומר.

התערוכה היא מיצוי של תהליכי חקר חומרי ארוך שנים של האמן העוסק במניפולציה של חומרים ליצירת חומרים וחומריות חדשים לצד חקר של הפן הפרפורמטיבי של החומר.

תודות: אמי ספרד, גל וולינץ, ורד ניסים, רחלי רוטמן גרגי, מיכל היימן